

Ročník 1968

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 26

Vydána dne 28. června 1968

Cena

OBSAH:

- 81. Ústavní zákon, jímž se přechodně upravují některé otázky voleb soudců
 - 82. Zákon o soudní rehabilitaci
 - 83. Ústavní zákon o skončení volebního období národních výborů, Národního shromáždění a Slovenské národní rady
 - 84. Zákon, kterým se mění zákon č. 81/1966 Sb. o periodickém tisku a o ostatních hromadných informačních prostředcích
 - 85. Zákon, kterým se mění zákon o komisích lidové kontroly a zákon o národních výborech
 - 86. Vyhláška ministerstva financí o sdružování prostředků socialistických organizací
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

81

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 25. června 1968,

jímž se přechodně upravují některé otázky voleb soudců

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Článek 1

(¹) Soudce oprávněné zasedat ve zvláštních senátech provádějících přezkumné řízení podle zákona o soudní rehabilitaci volí pro Nejvyšší soud, pro vyšší vojenské soudy a pro krajské soudy v českých krajích Národní shromáždění, pro krajské soudy na Slovensku Slovenská národní rada.

(²) Za soudce zvláštních senátů mohou být voleni soudci z povolání a také i jiní občané, kteří splňují předpoklady pro volbu soudce z povolání. Volbou se všichni stávají soudci z povolání toho soudu, pro který byli zvoleni.

(³) Soudce zvláštních senátů může odvolat jen orgán, který je zvolil. Skončení volebního období, jak bylo upraveno v § 2 ústavního zákona č. 112/1967 Sb., se soudců zvláštních senátů nedotýká.

Článek 2

Soudce okresních soudů volí, popřípadě odvolávají v době do konce volebního období upraveného v § 2 ústavního zákona č. 112/1967 Sb. krajské národní výbory. Na volby se přiměřeně použije ustanovení o volbách soudců krajského soudu.

Článek 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

82

Z A K O N

ze dne 25. června 1968

o soudní rehabilitaci

Odčinění křivd, k nimž v minulosti došlo porušováním zákonnosti na úseku trestního soudnictví, je základním předpokladem pro obnovení obecné a plné důvěry v socialistickou zákonnost a spravedlnost. Zejména je třeba, aby se urychleně dostalo plné rehabilitace občanům, kteří byli odsouzeni a potrestáni jako škůdci socialismu, ač se na zájmech socialistické společnosti trestnou činností neprovinili.

Nelze však odstraňovat akty revoluční zákonnosti, oslabovat či dokonce popírat socialistický právní řád. Rehabilitace nemůže se týkat nepřátel socialistické výstavby, kteří trestnými činy proti republice nebo jinou trestnou činností porušili platné zákony a byli podle nich právem potrestáni.

Aby byl pro urychlenou rehabilitaci na podkladě těchto zásad dán vyhovující právní podklad, usneslo se Národní shromáždění Československé socialistické republiky na tomto zákoně:

Oddíl první

Účel zákona

§ 1

Účelem zákona je umožnit rychlé přezkoumání případů osob protiprávně odsouzených v důsledku porušování zákonnosti na úseku trestního řízení, odstranit přímo ze zákona některé nepřiměřené tvrdosti v používání represe, zabezpečit neprávem odsouzeným osobám společenskou rehabilitaci a přiměřené hmotné odškodnění a vyvodit ze zjištěných nezákonností důsledky proti osobám, které se na nich podílely.

Oddíl druhý

Přezkumné řízení

§ 2

Rozsah přezkoumávaných věcí

Podle tohoto oddílu se přezkoumávají odsuzující rozsudky v trestních věcech, v nichž v původním řízení rozhodoval v prvním stupni

- a) Nejvyšší soud,
- b) bývalý státní soud zřízený zákonem č. 232/1948 Sb.,
- c) krajský soud nebo vyšší vojenský soud podle § 17 odst. 1 trestního řádu resp. podle obdobných ustanovení dřívějších zákonů v době od 1. 1. 1953 do 31. 7. 1965.

§ 3

Soudy činné v přezkumném řízení

(1) Přezkumné řízení konají v prvním stupni zvláštní senáty krajských a vyšších vojenských

soudů, ve druhém stupni zvláštní senáty Nejvyššího soudu.

(2) Rozsudky ve věcech krajského soudu přezkoumává zvláštní senát krajského soudu, rozsudky ve věcech vyššího vojenského soudu zvláštní senát vyššího vojenského soudu, který rozhodoval v prvním stupni. Neexistuje-li už tento soud, rozhoduje zvláštní senát zřízený u toho krajského, popřípadě vyššího vojenského soudu, v jehož obvodě měl zaniknuvší soud své sídlo.

(3) Rozsudky ve věcech bývalého státního soudu a rozsudky Nejvyššího soudu jako soudu prvního stupně přezkoumává zvláštní senát krajského soudu, a šlo-li o osobu podléhající pravomoci vojenských soudů, zvláštní senát vyššího vojenského soudu, který by byl podle nyní platných předpisů pro věc příslušný, popřípadě jemuž podléhá nižší soud, který by byl pro věc podle nyní platných předpisů příslušný.

§ 4

Složení zvláštních senátů

(1) Zvláštní senáty krajských a vyšších vojenských soudů rozhodují ve sboru tří soudců zvlášť pro tuto funkci volených.

(2) Zvláštní senáty Nejvyššího soudu rozhodují ve sboru pěti soudců zvlášť pro tuto funkci volených.

§ 5

Zahájení řízení

(1) Řízení se zahajuje na návrh odsouzeného, jeho příbuzných v pokolení přímém, jeho sourozence, osvojitele, osvojence, manžela nebo druha. Je-li odsouzený zbaven způsobilosti k právním úkonům

nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může podat návrh též jeho zákonný zástupce, a to i proti vůli odsouzeného.

(2) Návrh může podat též prokurátor.

(3) Osoba, která návrh podala, může jej výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě. Návrh podaný jinou oprávněnou osobou lze vzít zpět jen s výslovným souhlasem odsouzeného. O způsobu úhrady nákladů řízení v tomto případě rozhodne soud.

(4) Dozví-li se soud ze své úřední činnosti o okolnosti, která by mohla odůvodnit návrh na zahájení řízení, uvědomí o tom odsouzeného, a není-li to možné, jinou osobu oprávněnou podat návrh, vždy však též prokurátora.

§ 6

Lhůta k podání návrhu

Návrh lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 7

Navrácení lhůty

(1) Zmešká-li oprávněná osoba z důležitých důvodů lhůtu k podání návrhu na zahájení řízení, může požádat o navrácení lhůty do jednoho měsíce od pominutí překážky, nejpozději však do dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona.

(2) O navrácení lhůty rozhodne zvláštní senát, jemuž přísluší konat přezkumné řízení.

§ 8

Způsob řízení

Zvláštní senát rozhoduje zásadně ve veřejném zasedání. V neveřejném zasedání lze jen zamítnout návrh podaný opožděně nebo neoprávněnou osobou, návrh ve věci, na niž se zákon nevztahuje, nebo opakovaný návrh ve věci, která už byla podle tohoto oddílu přezkoumána.

§ 9

Účast prokurátora

Účast prokurátora je ve veřejném i neveřejném zasedání povinná.

§ 10

Účast obhájce

(1) Ve veřejném zasedání musí mít obviněný obhájce.

(2) Náklady obhajoby hradí stát,

- a) byl-li návrh shledán aspoň zčásti důvodný,
- b) bez ohledu na výsledek řízení, bylo-li řízení zahájeno na návrh prokurátora.

§ 11

Společenský obhájce

(1) Organizace uvedené v § 4 odst. 1 trestního řádu a organizace Svazu protifašistických bojovníků mohou k veřejnému zasedání vyslat zvoleného zástupce, aby jménem organizace vykonával společenskou obhajobu.

(2) Společenský obhájce je oprávněn se zúčastnit všech úkonů, jichž se může zúčastnit obhájce. Jinak pro rozsah jeho oprávnění platí obdobně § 183 odst. 2 a 3 trestního řádu.

§ 12

Přítomnost obviněného při veřejném zasedání

Veřejné zasedání, o němž byl obviněný řádně vyrozuměn, lze konat i v jeho nepřítomnosti, pokud je možno věc spolehlivě rozhodnout i bez jeho účasti. Nelze-li obviněnému doručit vyrozumění o veřejném zasedání, stačí je doručit obhájci.

§ 13

Došetření potřebných skutečností

(1) Je-li pro rozhodnutí třeba některé skutečnosti předem objasnit, provede potřebné šetření předseda senátu; může jím pověřit též jiného člena senátu nebo o ně požádat vyšetřovatele prokuratury, a jde-li o jednotlivé úkony menší závažnosti, i jiné orgány. Obhájce má právo zúčastnit se došetrovacích úkonů.

(2) Všechny státní orgány, společenské i hospodářské organizace jsou povinny na požádání předložit zvláštnímu senátu potřebný písemný materiál a vyhovět i jiným jeho dožádáním. Nemohou se přitom dovolávat povinnosti zachovat státní, služební nebo hospodářské tajemství, pokud jde o okolnosti, které souvisí s původním trestním řízením.

§ 14

Výslech svědka

Na výslech svědka v přezkumném řízení se nevztahují ustanovení § 99 odst. 1 a 2 trestního řádu o zákazu výslechu, pokud jde o okolnosti, které souvisí s původním trestním řízením. To neplatí pro výslech obhájce.

§ 15

Rozhodnutí senátu

(1) Shledá-li senát, že přezkoumávané rozhodnutí je vadné proto, že

- a) bylo učiněno na podkladě nesprávných zjištění, zejména že se opíralo o uměle zkonstruovaná obvinění, o podvržené nebo zfalšované důkazy,

- b) v řízení došlo k hrubému porušení procesních předpisů, zejména k vynucení doznání násilím nebo jinými nedovolenými způsoby,
- c) činnost, která byla podkladem odsuzujícího výroku, byla vyprovokována, organizována nebo řízena bezpečnostními orgány,
- d) skutek byl uznán za trestný čin v rozporu s trestním zákonem,
- e) skutek byl kvalifikován přísněji, než plynulo ze zákona,
- f) uložený druh trestu byl ve zřejmém rozporu s jeho zákonným účelem nebo výše trestu byla ve zřejmém nepoměru k stupni nebezpečnosti činu pro společnost,

zruší rozhodnutí zcela nebo v části, v níž je vadné, a rozhodne sám ve věci rozsudkem.

(3) Nedůvodný návrh zamítne usnesením.

§ 16

(1) Při novém rozhodnutí nelze obviněnému uložit přísnější trest, než jaký mu byl uložen v původním rozhodnutí.

(2) Jestliže důvod, z něhož soud rozhodl ve prospěch některého obviněného, prospívá dalšímu obviněnému, rozhodne senát vždy též v jeho prospěch.

§ 17

(1) Přezkumnému řízení nepřekáží smrt obviněného. Trestní stíhání nelze po zrušení přezkoumávaného rozsudku zastavit proto, že obviněný zemřel.

(2) Nebyla-li podle výsledků přezkumného řízení vina prokázána, je nutno po zrušení vadného rozsudku obviněného obžaloby zprostit. Došlo-li po zrušení vadného rozsudku k zastavení trestního stíhání v důsledku promlčení nebo amnestie, může obviněný do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo usnesení o zastavení oznámeno, požádat, aby se v řízení pokračovalo. Pro další řízení pak platí přiměřeně § 227 trestního řádu.

§ 18

Zvláštní ustanovení o promlčení

Byl-li přezkoumávaný rozsudek jako vadný zrušen, doba od jeho právní moci do právní moci zrušovacího rozhodnutí se do promlčecí doby nezapočítává.

§ 19

Opravné prostředky

(1) Proti rozsudku je přípustné odvolání, o němž rozhoduje podle ustanovení hlavy šestnácté trestního řádu zvláštní senát Nejvyššího soudu.

(2) Proti usnesení o zamítnutí návrhu na zahájení přezkumného řízení i proti usnesení podle § 15 odst. 2 je přípustná stížnost, o níž rozhoduje

podle hlavy sedmé trestního řádu zvláštní senát Nejvyššího soudu.

§ 20

Uveřejnění rozhodnutí

(1) Občan, jehož návrh byl v přezkumném řízení shledán důvodným, má nárok, aby rozhodnutí nahrazující původní rozsudek bylo vhodným způsobem zveřejněno.

(2) O způsobu zveřejnění rozhodne po slyšení dotčeného občana předseda senátu.

(3) Náklady spojené se zveřejněním hradí stát.

Oddíl třetí

Zvláštní ustanovení pro věci přezkoumávané na podkladě stížnosti pro porušení zákona

§ 21

Ve věcech nepodléhajících přezkumnému řízení podle oddílu druhého tohoto zákona a ve kterých byl v době od 1. ledna 1948 do dne nabytí účinnosti tohoto zákona vydán odsuzující rozsudek pro některý z trestných činů proti republice podle první hlavy zvláštní části trestního zákona, pro trestný čin ohrožení hospodářského tajemství podle § 122, ohrožení služebního tajemství podle § 173, násilí proti skupině obyvatelů nebo jednotlivci podle § 196, 197, hanobení národa, rasy a přesvědčení podle § 198 nebo šíření poplašné zprávy podle § 199 tr. zák., popřípadě pro obdobné trestné činy podle zákonů dříve platných anebo pro trestný čin neoznámení nebo nepřekažení uvedených trestných činů nebo nadřizování k nim,

a) je generální prokurátor povinen podat stížnost pro porušení zákona, jestliže k ní dala podnět osoba oprávněná žádat o obnovu řízení a je-li podnět důvodný; jestliže generální prokurátor stížnost nepodá, je povinen vyrozumět o tom osobu, která podnět podala a sdělit jí důvody svého rozhodnutí,

b) projednání nové stížnosti pro porušení zákona nebrání skutečnost, že Nejvyšší soud věc již dříve přezkoumával ke stížnosti pro porušení zákona.

Oddíl čtvrtý

Zrušení rozhodnutí ze zákona

§ 22

Ze zákona jsou neplatná:

a) rozhodnutí o zařazení do tábora nucené práce vyslovená komisí zřízenou podle § 3 odst. 1 zák. č. 247/1948 Sb., ledaže by už předchozí potrestání jasně ukazovala, že šlo o osobu práce se štitíci nebo nebezpečnou cizímu majetku,

- b) rozhodnutí vydaná v době od 1. 8. 1950 do 31. 12. 1956 komisí pro podmíněné propuštění, jimiž byli odsouzení po odpykání soudem uloženého trestu odnětí svobody zařazeni do tábora nucené práce nebo do přechodného ústavu,
- c) ve výroku o převyšující výměře trestu rozhodnutí vydaná v době od 1. 8. 1950 do 31. 12. 1953 národními výbory, pokud trest odnětí svobody jimi uložený za přestupek podle trestního zákona správního č. 88/1950 Sb. s použitím § 12 odst. 3 uvedeného zákona přesahuje horní hranici sazby stanovené na dotýčný přestupek ve zvláštní části zákona.

§ 23

Byl-li ve věcech uvedených v § 2 tohoto zákona zrušen odsuzující rozsudek a obviněný obžaloby plně zproštěn, jsou ze zákona neplatné rozsudky odsuzující obviněného pro trestné činy spáchané během výkonu trestu odnětí svobody odpykávaného na podkladě zrušeného rozsudku, pokud nejde o trestný čin, který měl za následek smrt, těžkou újmu na zdraví nebo škodu velkého rozsahu.

§ 24

(1) O tom, zda jde o rozhodnutí neplatné, rozhodne soud na návrh, který mohou podat osoby uvedené v § 5 odst. 1 a 2.

(2) Návrh je třeba podat do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona, a jde-li o rozhodnutí podle § 23, kde ke zproštění nebo zastavení stíhání dojde po účinnosti tohoto zákona, do jednoho roku od právní moci nového rozhodnutí.

§ 25

(1) Příslušným k řízení podle § 22 je okresní soud, v jehož obvodu osoba, již se rozhodnutí týká, má nebo posledně měla svoje bydliště; příslušným k řízení podle § 23 je soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(2) Rozhodnutí, jímž se návrhu vyhovuje, lze učinit i v neveřejném zasedání.

Oddíl pátý

Zahazování odsouzení ze zákona

§ 26

(1) Ze zákona se zahazují odsouzení osob odsouzených pro trestné činy podle § 133, 135 a 136 trestního zákona č. 86/1950 Sb. související s provozem jejich zemědělského nebo živnostenského podniku.

(2) Ze zákona se ruší ve věcech uvedených v odstavci 1 výrok o vedlejší trestu propadnutí jmění v části týkající se majetku, který může být osobním vlastnictvím nebo v osobním užívání.

Oddíl šestý

Náhrada škody

§ 27

(1) Nárok na odškodnění zahrnuje:

- náhradu výdělku ušlého po dobu vazby a výkonu trestu odnětí svobody nebo po dobu pobytu v táboře nucené práce nebo v přechodném ústavu; náhrada za ztrátu na výdělku nesmí přesahovat částku 20 000 Kčs za jeden rok;
- náhradu majetkové škody způsobené poškozením na zdraví, k němuž došlo v souvislosti s vazbou, výkonem trestu nebo s pobytem v táboře nucené práce nebo v přechodném ústavu; pokud jde o způsob a rozsah náhrady škody, platí ustanovení občanského zákoníku; částky, jimiž byla tato osoba odškodněna podle jiných předpisů, se na tuto náhradu započtou; průměrným výdělkem se rozumí výdělek v době před zahájením trestního stíhání;
- náhradu zaplacených nákladů trestního řízení a nákladů vazby a výkonu trestu;
- náhradu zaplacených nákladů obhajoby v původním trestním řízení;
- náhradu zaplaceného peněžitého trestu nebo úhrnu provedených srážek z odměny za práci při výkonu trestu nápravného opatření;
- vrácení věcí nebo majetku, byl-li uložen trest propadnutí věci nebo trest propadnutí majetku; není-li vrácení dobře možné nebo účelné, nahradí se věci penězi; za věci movité, které mohou být v osobním vlastnictví, se poskytne náhrada odpovídající skutečné škodě, za ostatní věci movité se poskytne přiměřené odškodnění; náhrada za věci nemovité se řídí předpisy o náhradách při vyvlastnění. Věci nemovité, které nemohou být v osobním vlastnictví nebo v osobním užívání, nemusí být vráceny ani za ně nemusí být poskytnuta náhrada.

(2) Náhrada v celém rozsahu se poskytuje jen tehdy, byl-li obviněný zcela zproštěn obžaloby. Dojde-li jen k částečné změně, poskytne se náhrada jen se zřetelem k rozdílu mezi tresty vykonanými na základě původního rozsudku a tresty uloženými v novém řízení.

(3) Náhrada se poskytuje i v případech zrušení rozhodnutí ze zákona. V případech uvedených v § 22 písm. c) se náhrada poskytne jen za dobu, o kterou vykonaný trest odnětí svobody přesáhl horní hranici sazby stanovené na dotýčný přestupek ve zvláštní části trestního zákona správního č. 88/1950 Sb.

§ 28

(1) Pro účely důchodového zabezpečení se doba vazby a výkonu trestu odnětí svobody občana, který byl podle tohoto zákona zcela zproštěn obžaloby, posuzuje jako doba pokračování v zaměst-

nání (pracovní činnosti), jež občan konal před vzetím do vazby (nástupem trestu), pokud se tato doba nezapočítává jako doba zaměstnání již podle předpisů o sociálním zabezpečení. Stejně se posuzuje část doby výkonu trestu, po kterou byl trest vykonán neoprávněně, jestliže se podle tohoto zákona zruší odsuzující rozsudek jen zčásti.

(2) Jestliže občan v době nezákonného výkonu trestu vykonával práce, které by odůvodňovaly zařazení zaměstnání do I. (II.) pracovní kategorie, posuzuje se výkon těchto prací jako výkon zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie.

(3) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně pro zápočet doby, po kterou občan v důsledku výkonu trestu nemohl po svém propuštění vykonávat zaměstnání (pracovní činnost); při výpočtu průměrného měsíčního výdělku (pracovní odměny) se nehledí k této době a je-li to pro občana výhodnější, ani k době, po kterou nemohl vykonávat své dřívější zaměstnání (pracovní činnost).

(4) Pro výplatu dávky nesprávně vyměřené následkem vazby nebo výkonu trestu se nepoužije ustanovení § 53 odst. 1 poslední věta zákona č. 101/1964 Sb. a § 91 odst. 1 poslední věta zákona č. 103/1964 Sb.

(5) Doba vazby, výkonu trestu, doba pobytu v táboře nucené práce nebo v přechodném ústavu nebo doba, po kterou občan v důsledku výkonu trestu nemohl po svém propuštění vykonávat zaměstnání (pracovní činnost), se pro vznik a výši nároků náležejících z pracovního poměru a nemocenského pojištění započte jako doba trvání pracovního poměru.

§ 29

Právo žádat náhradu škody, šlo-li o věc, v níž úkony přípravného řízení konaly orgány státní bezpečnosti, má i osoba, která v době od 24. 10. 1948 do 31. 12. 1956 byla zproštěna obžaloby nebo proti níž bylo trestní stíhání zastaveno z důvodů odkazujících na nedostatek důkazů.

§ 30

Právo žádat náhradu škody přechází na dědice poškozeného, pokud jsou jimi děti, manžel a rodiče, s výjimkou nároků, které podle občanského zákoníku zanikají smrtí poškozeného.

§ 31

(1) Náhrada nepřesahující 20 000 Kčs se vyplácí v hotovosti.

(2) U náhrad převyšujících tuto částku se vyplácí 20 % přiznané náhrady, nejméně však částka 20 000 Kčs v hotovosti, zbytek v záručitelných státních dluhopisech splatných nejpozději do 10 let.

(3) Vláda vydá k provedení ustanovení odstavce 2 nařízení, v němž zejména stanoví rozsah emisí státních dluhopisů, jejich podmínky a míru úročení.

§ 32

(1) Došlo-li k rehabilitaci osoby, na níž byl vykonán trest smrti nebo která zemřela ve výkonu trestu, mají ti, jimž zemřelý výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat, kromě nároků, které na ně přešly podle § 30, též nárok na náhradu toho, co jim na výživném ušlo.

(2) Pokud jde o způsob náhrady nákladů na výživu, platí ustanovení občanského zákoníku. Při stanovení výše výživného se vychází z celého průměrného výdělku rehabilitované osoby před zahájením trestního stíhání rehabilitované osoby.

(3) Manželce a dětem rehabilitované osoby, na níž byl vykonán trest smrti, nebo která zemřela ve výkonu trestu, které nemají nárok podle odstavce 1, může být přiznáno přiměřené odškodnění za ztížení životních poměrů, k nimž došlo v důsledku odsouzení rehabilitované osoby.

§ 33

(1) Nárok na náhradu škody podle § 27 a § 29 a nárok na náhradu nákladů na výživu podle § 32, došlo-li k rehabilitaci přede dnem účinnosti tohoto zákona, třeba uplatnit do jednoho roku od účinnosti zákona, jinak nároky zanikají.

(2) V téže lhůtě je třeba uplatnit nárok na vrácení, popřípadě náhradu majetku podle § 26 odst. 2 a nárok dědiců (§ 30), pokud k rehabilitaci a úmrtí došlo před účinností tohoto zákona.

Oddíl sedmý

Odpovědnost pracovníků, kteří v původním řízení porušili hrubým způsobem své povinnosti

§ 34

Trestnost osob za trestné činy, kterými tyto osoby přivodily nezákonnosti napravované tímto zákonem nebo k nim přispěly a které v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebyly promlčeny, nezanikne promlčením před 1. lednem 1973.

§ 35

Skončení pracovního poměru nebo odvolání z funkce

(1) Toho, o kom bylo zjištěno, že ve věcech, které lze přezkoumat podle tohoto zákona, hrubým porušením povinností nebo jiným hrubě závadným jednáním nezákonnost přivodil nebo k ní přispěl a v důsledku tohoto zjištění ztratil potřebnou důvěru pro místo ve státním orgánu nebo pro veřejnou funkci, které v současné době zastává, lze z toho důvodu odvolat z funkce dát mu z pracovního poměru výpověď, a jde-li o pracovníka, na

něhož se nevztahují ustanovení zákoníku práce o skončení pracovního poměru výpovědí, pracovní nebo služební poměr s ním propuštěním skončit. Na výpověď z tohoto důvodu se však nevztahuje § 46 odst. 2 zákoníku práce.

(2) Pracovník, jehož odpovědnost se přezkoumává, může být na dobu řízení před prověřkovou komisí zproštěn výkonu práce, jestliže by jeho dalším setrváním v práci byl ohrožen důležitý veřejný zájem. O postavení zproštěného pracovníka platí přiměřeně předpisy o kárném (kázeňském) řízení.

Prověřková komise a řízení před ními

§ 36

Jde-li o posouzení odpovědnosti pracovníka za působení v resortu, v němž je pro tyto účely zřízena zvláštní prověřková komise, může organizace učinit opatření podle § 35 jen na základě pravomocného rozhodnutí této komise.

§ 37

(1) Prověřková komise zahájí jednání na návrh vedoucího organizace, v níž je pracovník činný. Jedná a rozhoduje ve sboru složeném ze tří členů.

(2) Pracovníku, jehož odpovědnost se přezkoumává, je nutno vždy umožnit, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu.

(3) Po provedeném řízení komise rozhodne, zda pracovník hrubě porušil své povinnosti, popříp. se dopustil jiného hrubě závažného jednání, a zda vzhledem k povaze zjištěných závad může nadále zastávat místo nebo funkci, na nichž v současné době je.

§ 38

(1) Proti rozhodnutí prověřkové komise je přípustná stížnost; může ji podat do 15 dnů od doručení rozhodnutí pracovník, jehož se rozhodnutí týká, jakož i vedoucí organizace, který dal k řízení podnět.

(2) O stížnosti rozhodne komise zřízená pro tento účel Národním shromážděním. Její rozhodnutí je konečné.

§ 39

(1) Opatření potřebné k odvolání z funkce nebo ke skončení pracovního poměru učiní na podkladě rozhodnutí prověřkové komise vedoucí organizace, o jejíhož pracovníka jde.

(2) Výrokem prověřkové komise o existenci výpovědního důvodu je soud ve sporech o neplatnost výpovědi vázán.

§ 40

(1) K posouzení odpovědnosti pracovníků, kteří se připravují nebo projednávají věci zúčastnění jako

příslušníci Sboru národní bezpečnosti, jako prokurátoři nebo vyšetřovatelé prokuratury, jako pracovníci ministerstva (pověřence) spravedlnosti nebo jako pracovníci činní při výkonu vazby a trestu odnětí svobody, zřídí ministr vnitra, generální prokurátor, ministr spravedlnosti a pověřenec Slovenské národní rady pro spravedlnost prověřkovou komisí.

(2) Podle potřeby lze prověřkové komise zřídit i v jiných ústředních a slovenských národních orgánech.

§ 41

Posouzení odpovědnosti soudců

(1) Odpovědnost pracovníků, kteří byli v původním řízení činní jako soudci, posoudí zvláštní kárný senát složený ze soudců, které zvolí Národní shromáždění.

(2) U pracovníků, kteří funkci soudce dosud vykonávají, činí návrh na zahájení řízení ministr spravedlnosti a u soudců činných u soudů na Slovensku, pověřenec SNR pro spravedlnost. Ti také na podkladě rozhodnutí zvláštního kárného senátu navrhnou příslušnému orgánu odvolání z funkce soudce.

(3) Na řízení a rozhodování zvláštního kárného senátu a na právo stížnosti proti jeho rozhodnutí se přiměřeně použije ustanovení o prověřkových komisích.

§ 42

Oznamovací povinnost

(1) Zvláštní senáty provádějící přezkumné řízení podle oddílu druhého tohoto zákona upozorňují na svoje poznatky týkající se účasti na vzniku nezákonností vedoucího organizace, jejíhož pracovníka se upozornění týká. U soudců upozorňují ministři spravedlnosti, popřípadě pověřence SNR pro spravedlnost.

(2) Pokud zvláštní senát při přezkumném řízení zjistí skutečnosti nasvědčující tomu, že nezákonností byl spáchán trestný čin, oznámí to prokurátorovi.

Oddíl osmý

Závěrečná a přechodná ustanovení

§ 43

Návrhy na obnovu řízení a stížnosti pro porušení zákona podané ve věcech uvedených v § 2, o nichž nebylo do nabytí účinnosti tohoto zákona rozhodnuto, postoupí se příslušnému zvláštnímu senátu k přezkumnému řízení podle oddílu druhého tohoto zákona. Totéž platí o nevyřízených podnětech ke stížnosti pro porušení zákona, pokud vyšly od osob oprávněných podle § 5 navrhnout zahájení přezkumného řízení.

§ 44

Přezkumnému řízení ve věcech uvedených v § 2 nebrání skutečnost, že Nejvyšší soud věc už přezkoumával ke stížnosti pro porušení zákona.

§ 45

(1) Byl-li trestní rozsudek, na jehož základě bylo v občanském soudním řízení přiznáno právo, zrušen v řízení podle tohoto zákona nebo na podkladě obnovy řízení anebo stížnosti pro porušení zákona, může být návrh na obnovu v občanském soudním řízení podán i po uplynutí lhůty uvedené v § 230 odst. 2 občanského soudního řádu (zákona č. 99/1963 Sb.).

(2) Byl-li trestní rozsudek zrušen před účinností tohoto zákona, počítá se tříměsíční lhůta podle

§ 230 odst. 1 občanského soudního řádu ode dne počátku jeho účinnosti.

§ 46

(1) Pokud tento zákon nemá zvláštních ustanovení, použije se v řízení podle oddílu druhého a čtvrtého přiměřeně ustanovení hlavy osmnácté, pokud jde o náhradu škody a její uplatnění, hlavy dvacáté třetí trestního řádu.

(2) Ustanovení oddílu šestého o rozsahu nahrazovaných škod a o způsobu jejich úhrady platí i pro odškodňování za vazbu a trest v případech, na které se tento zákon nevztahuje.

§ 47

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1968.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

o

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 26. června 1968

**o skončení volebního období národních výborů, Národního shromáždění
a Slovenské národní rady**

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

§ 1

[¹] Volební období národních výborů, Národního shromáždění a Slovenské národní rady končí dnem všeobecných voleb do těchto zastupitelských sborů. Volby budou provedeny nejpozději do konce roku 1969.

[²] Uprázdnil-li se z jakéhokoliv důvodu funkce poslance zastupitelského sboru, není třeba před

provedením všeobecných voleb do tohoto sboru konat doplňovací volby.

§ 2

Ustanovení § 1 ústavního zákona č. 112/1967 Sb., o skončení volebního období Národního shromáždění, Slovenské národní rady, Nejvyššího soudu, krajských, okresních a vojenských soudů, se zrušuje.

§ 3

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1968.

Svoboda v. r.**Šmrkovský v. r.****Ing. Černík v. r.**

84

Z Á K O N

ze dne 26. června 1968,

kterým se mění zákon č. 81/1966 Sb.

o periodickém tisku a o ostatních hromadných informačních prostředcích

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 81/1966 Sb., o periodickém tisku a o ostatních hromadných informačních prostředcích, se mění takto:

1. § 17 zní

„ § 17

[¹] Cenzura je nepřípustná.

[²] Cenzurou se rozumějí jakékoliv zásahy státních orgánů proti svobodě slova a obrazu a jejich šíření hromadnými informačními prostředky. Tím není dotčena pravomoc prokurátora a soudu.“

2. § 18 zní:

„§ 18

Šéfredaktor nebo jeho pověřený zástupce (§ 10 odst. 4 a 5) odpovídá za to, že v hromadném informačním prostředku nebude uveřejněna informace,

která obsahuje skutečnost tvořící předmět státního, hospodářského nebo služebního tajemství. Vláda je povinna zajistit informaci šéfredaktorů periodického tisku a ostatních hromadných informačních prostředků o tom, které skutečnosti tvoří předmět státního, hospodářského a služebního tajemství.“

3. § 19 odst. 3 zní:

„(³) Není-li důvodu k odmítnutí opravy podle předchozího odstavce, je šéfredaktor povinen opravu uveřejnit. Přitom je povinen zajistit, aby znění opravy a způsob jejího uveřejnění byly předem dohodnuty s žadatelem o opravu; nedojde-li k dohodě, rozhodne soud podle § 20. Opravu musí šéfredaktor uveřejnit do osmi dnů po podání žádosti o opravu, v časopise nebo v jiné periodické tiskovině v nejbližším čísle připravovaném po podání žádosti, a na stejném místě a stejným písmem, jako byl uveřejněn údaj, k němuž se oprava vztahuje.“

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

85

Z Á K O N

ze dne 27. června 1968,

kterým se mění zákon o komisích lidové kontroly a zákon o národních výborech

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

[¹] Ustanovení zákona č. 70/1967 Sb., o komisích lidové kontroly, která upravují vztah Ústřední komise lidové kontroly k vládě, a dále ustanovení tohoto zákona o závodních komisích lidové kontroly se zrušují.

[²] Zákon č. 70/1967 Sb. se proto mění takto:

1. Ustanovení § 2 zní:

„Soustavu komisí lidové kontroly tvoří

- a) Ústřední komise lidové kontroly jako kontrolní orgán Národního shromáždění,
- b) Komise lidové kontroly Slovenské národní rady jako kontrolní orgán Slovenské národní rady a oblastní orgán Ústřední komise lidové kontroly,
- c) komise lidové kontroly národních výborů jako jejich kontrolní orgány.“

2. V § 3

se vypouští ustanovení odstavce 2 a ustanovení odstavce 3, který se označuje jako odstavec 2, zní:

„[²] Zastupitelský sbor může odvolat jednotlivé členy komise, kterou zvolil, a na místo odvolaných členů zvolit nové členy.“

3. Ustanovení § 4 zní:

„[¹] Komise lidové kontroly vyššího stupně je oprávněna při plnění kontrolních úkolů jí uložených vyžadovat součinnost komisí lidové kontroly nižšího stupně a dávat jim za tím účelem pokyny.

[²] Komise lidové kontroly vyššího stupně metodicky řídí komise lidové kontroly nižšího stupně.“

4. Ustanovení § 7 zní:

„[¹] Ústřední komise lidové kontroly plní úkoly, které jí uloží Národní shromáždění; za svou činnost odpovídá Národnímu shromáždění.

[²] Předsednictvo Národního shromáždění schvaluje plán činnosti Ústřední komise lidové kontroly.

[³] Ústřední komise lidové kontroly podává zprávy o své činnosti Národnímu shromáždění.“

5. Ustanovení § 8 zní:

„Ústřední komise lidové kontroly je oprávněna k plnění úkolů uložených Národním shromážděním vyžadovat součinnost ostatních komisí lidové kontroly a dávat jim za tím účelem pokyny.“

6. Ustanovení § 9 odst. 1 zní:

„[¹] Ústřední komise lidové kontroly při plnění úkolů uložených Národním shromážděním zejména kontroluje

- a) plnění zákonů a ostatních právních předpisů, usnesení Národního shromáždění a jeho předsednictva a usnesení vlády,
- b) účinnost řídící práce státních orgánů a socialistických organizací při řešení problémů rozvoje národního hospodářství a kultury,
- c) stav a úroveň vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících ve státních orgánech a socialistických organizacích,
- d) účinnost práce ostatních kontrolních orgánů.“

7. Ustanovení § 10 zní:

„Ústřední komise lidové kontroly

- a) předkládá Národnímu shromáždění stanovisko k státnímu závěrečnému účtu,
- b) navrhuje na základě zkušeností z kontrolní činnosti Národnímu shromáždění provedení kontrol v jednotlivých odvětvích, oborech nebo úsecích národního hospodářství, kultury nebo státní správy,
- c) metodicky řídí kontrolní činnost ostatních komisí lidové kontroly a za tím účelem může vydávat i závazné směrnice,

d) organizuje a zabezpečuje výzkum v oboru kontroly a výchovu funkcionářů a pracovníků komisí lidové kontroly a v dohodě s příslušnými ústředními orgány i výchovu funkcionářů a pracovníků jiných orgánů a organizací, kteří provádějí kontrolu.“

8. Ustanovení § 13 odst. 1 zní:

„^[1] Komise lidové kontroly Slovenské národní rady plní úkoly v rozsahu určeném Slovenskou národní radou a úkoly, jejichž splnění si v rámci úkolů uložených Národním shromážděním vyžádá Ústřední komise lidové kontroly.“

9. Ustanovení § 14 zní:

„Komise lidové kontroly Slovenské národní rady je oprávněna k plnění úkolů uložených Slovenskou národní radou nebo vyžádaných Ústřední komisí lidové kontroly vyžadovat součinnost ostatních komisí lidové kontroly na Slovensku a dávat jim za tím účelem pokyny.

Komise lidové kontroly Slovenské národní rady se podílí na metodickém řízení kontrolní činnosti komisí lidové kontroly národních výborů na Slovensku.

10. Ustanovení části páté, § 17 až 19, se vypouští.

Čl. II

Zákon č. 89/1967 Sb., o národních výborech, se mění takto:

V § 80

se vypouští ustanovení odstavce 2 a ustanovení odstavce 3 se označuje jako odstavec 2, který zní:

„^[2] Odborné práce pro komisi lidové kontroly národního výboru obstarává její aparát. Počty pracovníků aparátu a náklady na ně určuje plenární zasedání národního výboru na návrh komise lidové kontroly.“

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vhlášení.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

86

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 13. června 1968

o sdružování prostředků socialistických organizací

Ministerstvo financí stanoví podle § 391 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., § 11 odst. 2 zákona č. 83/1958 Sb., o úpravě finančního plánování a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru, § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 8/1959 Sb., kterým se stanoví základní pravidla o státním rozpočtu a o hospodaření s rozpočtovými prostředky, a k provedení ustanovení § 86 odst. 3 vládního nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství:

§ 1

Sdružených prostředků se používá výhradně k účelu, ke kterému byly podle smlouvy o sdružení prostředků*) (dále jen „smlouva“) poskytnuty.

§ 2

Předpisy o sdružování národního majetku k účelům výstavby společných zařízení**) platí obdobně i o sdružování národního majetku k účelu společného provozu, popř. společné činnosti, prováděné podle smlouvy.

§ 3

1. Pokud se hmotný národní majetek bezplatně vnesený státní socialistickou organizací do podnikání podle smlouvy stává vlastnictvím družstevní nebo společenské organizace, vyhradí si státní socialistická organizace ve smlouvě podíl na výnosu sdruženého majetku, např. formou podílu na zisku z činnosti prováděné podle smlouvy, nebo jinou náhradu za využití vneseného majetku.

§ 4

Zdroje úhrady

1. K poskytnutí příspěvku nebo půjčky použije hospodářská organizace volných vlastních zdrojů z rezervního fondu nebo z fondu výstavby, popř. úvěru. Doplňkově mohou hospodářské organizace použít pro účely sdružování prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb v rámci vymezeném příslušnými předpisy.***)

2. Ke sdružování lze použít dotací nebo subvencí ze státního rozpočtu pouze tehdy, jestliže byly k tomuto účelu stanoveny, nebo se souhlasem orgánu, který je poskytl.

3. Rozpočtová a příspěvková organizace použije k sdružování prostředků zdrojů určených k tomu jejím rozpočtem nebo svých doplňkových zdrojů v rozsahu vymezeném příslušnými předpisy.†) Nepoužité sdružené prostředky rozpočtových a příspěvkových organizací, pověřených prováděním činnosti podle smlouvy, a uložené na zvláštním účtě, koncem roku nepropadají.

*) Podle § 352 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. a § 85 vládního nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství.

**) § 4, § 12 odst. 3 písm. f) a § 15 odst. 4 vyhlášky č. 104/1966 Sb., o správě národního majetku. Hmotný majetek převedený podle smlouvy na družstevní nebo společenské organizace je spravován podle předpisů pro ně platných.

***) Vyhláška č. 48/1967 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb a financování některých činností státních hospodářských organizací.

†) Vyhláška č. 1967 Sb., o pobídkových fondech a financování některých výdajů v rozpočtových a příspěvkových organizacích, vládní nařízení č. 100/1966 Sb., § 79, apod.

4. Zdroje, převedené od všech ostatních organizací, představují u přejímající hospodářské organizace výnosy nezahrnované do tvorby hrubého důchodu nebo zisku, jestliže nejde o úhradu nákladů společné činnosti; pokud jsou tyto prostředky určeny na investiční výstavbu, převedou se do fondu výstavby, jinak se z nich vytvoří fond provozních prostředků pro společnou činnost.

5. Pokud je ve smlouvě zajištěna úhrada části zvýšeného odvodu ze zásob nebo stabilizačního odvodu, popř. provozních výdajů nebo příspěvek na úhradu ztráty společnému provozovateli, uhradí na základě jeho vyúčtování přispívající hospodářská organizace příslušný podíl z volných vlastních zdrojů (odst. 1) nebo z úvěru, popř. na vrub nákladů, podle příslušných předpisů.*)

§ 5

Převody prostředků

1. Při převodech***) peněžních prostředků na úhradu podílů nebo příspěvků na společnou výstavbu se postupuje takto:

- a) je-li investorem stanoveným smlouvou státní hospodářská nebo družstevní, popř. příspěvková organizace, převedou ostatní sdružené organizace své podíly a příspěvky na společnou investiční výstavbu na zdrojový investiční účet investora podle podmínek smlouvy; zdrojově budou tyto podíly a příspěvky u investora evidovány ve fondu výstavby a vykazovány odděleně,
- b) je-li investorem stanoveným smlouvou ústředně řízená rozpočtová organizace, převedou se podle podmínek smlouvy podíly a příspěvky od ostatních organizací na její samostatný zvláštní účet prostředků určených k financování investic. U národních výborů a jimi řízených rozpočtových organizací převádějí se prostředky na účet řídicího národního výboru.

2. Investor zahrne podíly a příspěvky na společnou investiční výstavbu, které má podle smlouvy obdržet, do plánovaných zdrojů;***) přispívající organizace uvádí svůj podíl nebo příspěvek v ostatní finanční potřebě na investiční výstavbu.

Odvody organizací při sdružování prostředků ke společnému provozu zařízení nebo k provádění jiné společné činnosti

§ 6

1. Při sdružování prostředků k výstavbě a k společnému využívání nově pořízených zařízení nebo k společnému využívání již existujících zařízení provádějí se odvody†) takto:

- a) jde-li o zařízení pořízené podle smlouvy, v němž každá ze zúčastněných organizací provádí samostatně svoji činnost, provádí každá organizace samostatně podle pro ni platných předpisů i všechny odvody kromě odvodu ze základních prostředků (odst. b) a odvodu z odpisů základních prostředků (odst. c),
- b) odvod ze základních prostředků provádí organizace pověřená správou základních prostředků. Výše tohoto odvodu se vypočte podle podílů jednotlivých organizací na společných základních prostředcích a podle sazeb platných pro jejich činnost. Zúčastněné organizace refundují částky na ně připadající správci společných základních prostředků. Jestliže zúčastněná organizace odvod ze základních prostředků není povinna provádět, je podíl na společných základních prostředcích na ni připadající od odvodu osvobozen,
- c) odvod z odpisů základních prostředků, převedených podle smlouvy k společnému provozu nebo k společné činnosti a pořízených před 1. 1. 1967, provádí ta organizace, která tyto základní prostředky měla ve správě k 31. 12. 1966, pokud se k této povinnosti nezaváže jiná organizace.††) Smlouva může stanovit, zda a kolik bude ostatními organizacemi této organizace refundováno. Pokud při ukončení nebo zániku činnosti, která je předmětem smlouvy, dochází k vyčlenění základních prostředků pořízených před 1. 1. 1967 a jejich zpětnému bezplatnému převodu na původního správce v případě, že odvod z odpisů základních prostředků prováděla podle smlouvy jiná organizace, převádí se povinnost tohoto odvodu zpět na původního správce jen tehdy, bylo-li tak ve smlouvě stanoveno.

*) Např. vyhláška č. 48/1967 Sb., vládní nařízení č. 100/1966 Sb., § 79, směrnice k jednotné účtové osnově v národním hospodářství (Věstník Ústřední komise lidové kontroly a statistiky částka 13—14/1966), vyhláška č. 2/1967 Sb.

**) Rozpočtové organizace postupují při převodech peněžních prostředků podle pokynů ministerstva financí čj. 110/28 433/1967 (příloha k pořadovému číslu 113 ve Zpravodaji Státní banky československé, částka 24 ze dne 14. 8. 1967).

***) Prostředky převedené během roku od přispívajících organizací může investor použít k financování společné výstavby, která nebyla zařazena do plánu a rozpočtu, jen v souladu s předpisy pro provádění plánů a rozpočtů. V současné době jde o úpravy hospodaření se závaznými limity plánu a rozpočtu, předpisy o výběrovém řízení apod. Převod limitů viz v metodických pokynech Státní plánovací komise a ministerstva financí č. 19/1967 Ústředního věstníku, článek 27 odst. 2, pro národní výbory č. 21/1967 Ústř. v., článek 45 odst. 2. Viz též vládní nařízení č. 100/1966 Sb., směrnice Státní plánovací komise čj. 172 197/1967 ze dne 5. 6. 1967, zasláné Státní bance československé, apod.

†) Provádí-li činnost podle smlouvy družstevní organizace, platí pro ni ustanovení zákona č. 113/1966 Sb., o důchodové dani družstevních a jiných organizací.

††) Viz § 26 odst. 4 vládního nařízení č. 100/1966 Sb.,

2. Při bezplatném převodu základních prostředků pořízených před 1. 1. 1967 z organizace, která neprovádí odpisy, nebo z organizace, která není povinna provádět odvod z odpisů základních prostředků, na organizaci, na niž se vztahuje povinnost odvodu z odpisů, nevzniká této organizaci povinnost provádět odvod z odpisů základních prostředků. Tato povinnost nevzniká ani při zpětném bezplatném převodu základních prostředků při ukončení nebo zániku činnosti, prováděné podle smlouvy, na původního správce základních prostředků.

3. Odpisy základních prostředků pořízených po 1. 1. 1967 zčásti nebo úplně z příspěvků Správy státních hmotných rezerv odvádí správce těchto základních prostředků do státního rozpočtu prostřednictvím Správy státních hmotných rezerv ve výši vypočtené ze základu rovnajícího se poskytnutému příspěvku.

§ 7

1. Pokud při činnosti prováděné organizací, kterou určila smlouva k zabezpečení společného provozu (dále jen „provozovatel“), pro všechny zúčastněné organizace platí stejné sazby odvodů, provádí všechny odvody provozovatel podle předpisů pro něj platných.*)

2. Při činnosti prováděné provozovatelem podle smlouvy s organizacemi, pro něž platí různé sazby odvodů, platí ustanovení odstavce 1 s těmito odchylkami:

- a) odvod z hrubého důchodu nebo ze zisku**) provádí provozovatel ve výši vypočtené podle podílů vložených prostředků jednotlivých organizací a sazeb pro ně platných,
- b) odvod ze základních prostředků se provádí obdobně podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. b); neplatí zde však ustanovení třetí věty,
- c) odvod z odpisů základních prostředků se provádí obdobně podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) a odst. 2.

§ 8

1. Podíly na hospodářském výsledku činnosti prováděné podle smlouvy, rozdělené mezi zúčast-

něné organizace po provedení odvodů a provozovatele, nepodléhají u příjemce žádnému dalšímu odvodu.***) Takový podíl používá rozpočtová organizace jako doplňkový zdroj rozpočtu a nepoužitou částku může převést do pobídkového fondu; obdobně postupuje i příspěvková organizace.

2. Je-li provozovatelem činnosti prováděné podle smlouvy rozpočtová nebo příspěvková, popř. společenská organizace, podíly na hospodářském výsledku této činnosti, rozdělené mezi zúčastněné hospodářské organizace, se u nich zahrnou do základu pro stanovení odvodu (daně), prováděného podle předpisů pro ně platných.

§ 9

Odvody při sdružování prostředků v zemědělských organizacích

Při vkladu prostředků nezemědělských organizací do zemědělských organizací k provádění činnosti nezemědělského charakteru provádí odvody a odvádí daně z celé činnosti zemědělská organizace podle předpisů pro ni platných. V těchto případech se podíly na hospodářském výsledku z činnosti zemědělské organizace prováděné podle smlouvy u zúčastněných státních nezemědělských organizací+) zahrnou do základu pro stanovení odvodu z hrubého důchodu nebo ze zisku do státního rozpočtu (do rozpočtu řídicího národního výboru, oborovému ředitelství).++)

Ustanovení společná a závěrečná

§ 10

Touto vyhláškou nejsou dotčeny zvláštní předpisy upravující sdružování prostředků v některých odvětvích.+++)

§ 11

Ministerstvo financí může povolit výjimky z ustanovení § 3, 5, 7 a 8 této vyhlášky.

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

První náměstek ministra:

Ing. Lér CSc. v. r.

*) Vládní nařízení č. 100/1966 Sb. Je-li provozovatelem družstevní organizace, platí pro ni ustanovení zákona č. 113/1966 Sb.

**) § 23 vládního nařízení č. 100/1966 Sb.

***) Viz však výjimku z § 9. Zdanění u družstevních organizací se řídí podle zákona č. 113/1966 Sb.

+) Za nezemědělské organizace se považují všechny organizace výjima těch, které jsou uvedeny v § 46 písm. a) a d) vládního nařízení č. 100/1966 Sb.

++) Sdružili-li organizace své prostředky se zemědělskou organizací k provádění zemědělské činnosti, provádí odvody z činnosti realizované podle smlouvy ta zemědělská organizace, která ji zajišťuje, a to podle pro ni platných předpisů.

+++) Např. zákon č. 11/1955 Sb., ve znění zákona č. 12/1959 Sb., o vodním hospodářství, § 32 a); vládní nařízení č. 14/1959 Sb., kterým se provádí zákon o vodním hospodářství, § 46; zákon č. 49/1959 Sb., o jednotlivých zemědělských družstvech, část 7; způsob tvorby a použití oborových fondů v odvětví hornictví.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Presidium Československé akademie věd

vydalo **směrnici** dne 20. května 1968 č. 2, kterou se vydávají **seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým**. Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1968.

Do směrnice je možno nahlédnout v Ústřední hospodářské správě pracovišť Československé akademie věd a u příslušných útvarů pracovišť ČSAV.